

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 10Cb/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612221887
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Blahovská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612221887.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Mária Blahovská, v právnej veci žalobcu V. X, O..U..L., V. X, S., Y.: XX XXX XXX, právne zastúpený BBH advokátska kancelária, s.r.o. Gorkého 3, Bratislava, IČO: 36 713 066 proti žalovaným 1/ C. L., X..O., U. P.. XX, O. C. A., Y.: XX XXX XXX, právne zastúpený AK VASIL, ŠIMONOVIC & partners, s.r.o., Nerudova 14, Košice, 2/ B. D., O..U..L., O. O. X. B. XXXX/XXX, T. B., Y.: XX XXX XXX, o určenie neplatnosti zmluvy o predaji časti podniku, a o neúčinnosti prevodu záväzkov-práv a povinností, takto

rozhodol:

U r č u j e že zmluva o predaji časti podniku uzavretá dňa 24.8.2012 medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 je neplatná .

Žalobu o určenia neúčinnosti prevodu záväzkov - práv a povinností voči žalobcovi a to prevodu záväzkov žalovaného 1 na žalovaného 2 z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1 ako nájomcom dňa 26.1.2012, zmluvou o predaji časti podniku uzavretej medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 dňa 24.8.2012 z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojím návrhom doručeným súdu 6.11.2012 domáhal určenia neúčinnosti zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/. V priebehu konania žiadal o zmenu petitu žaloby, aby súd určil, že zmluva o predaji časti podniku uzavretá dňa 24.8.2012 medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 je neplatná, a pokiaľ súd uzná zmluvu za platnú, aby alternatívne rozhodol, že prevod záväzkov - práv a povinností žalovaného 1 na žalovaného 2 z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1 dňa 26.1.2012 - zmluvou o predaji podniku uzavretej medzi žalovaným 1 na žalovaným 2 dňa 24.8.2012 je voči žalobcovi neúčinný.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 26.1.2010 uzatvoril so žalovaným 1 nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom nebytových priestorov na V. P. Č.. X/A v Bratislave. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú 62 mesiacov t.j. do 31.3.2015. Dňa 11.11.2011 doručil žalovaný 1 žalobcovi žiadosť o skončenie nájmu dohodou, odôvodňujúc to zmenou v jeho organizačnej štruktúre a nerentabilnosťou prevádzkovania nebytových priestorov prenajatých podľa nájomnej zmluvy, teda skutočnosťami, ktoré nemôžu zakladať zákonný ani zmluvný dôvod na skončenie nájmu. Žalobca reagoval na to listom zo dňa 28.11.2011 s tým, aby mu žalovaný 1 uhradil alikvotnú časť investičných nákladov, ktoré vynaložil v súvislosti s úpravou priestorov a 12 mesačné nájomné. Žalovaný 1 ešte niekoľko krát žiadal o predčasné ukončenie nájomnej zmluvy, konalo sa i niekoľko stretnutí, k dohode nedošlo. Žalovaný 1 im listom zo dňa 4.9.2012 a doručeným 17.9.2012 oznámil, že dňa 21.8.2012 previedol časť podniku - samostatnú organizačnú zložku - prevádzku nachádzajúcu sa na V. P. X/A A. S. vrátane všetkých jej hmotných a osobných zložiek

na žalovaného 2. Ku dňu prevodu, žalovaný 1 im dlhoval na nájomnom, preddavkoch a iných nákladov sumu 8 860,21 Eur.

Prevod práv a povinností nemôže byť voči žalobcovi účinný, pretože zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, ňou prevádzané veci práva a iné majetkové hodnoty nenapĺňajú znaky samostatnej organizačnej zložky tak ako to požaduje § 487 ObZ.

Zo strany žalovaného ide o špekulatívne konanie zastierajúce skutočný úmysel a to zbaviť sa záväzkov, ktoré na seba prevzal uzavretím nájomnej zmluvy a teda ide o konanie, ktoré napĺňa podstatu § 39 OZ. Predajom tvrdenej časti podniku sa nepochybne zhoršila vymožitelnosť pohľadávky, pretože žalovaný 2 si svoje povinnosti neplní a predajňu neprevádzkuje.

Za samostatnú organizačnú zložku je možné pokladať takú súčasť podniku, u ktorej je samostatne vedené účtovníctvo týkajúcej sa tejto organizačnej zložky, z ktorého vyplýva, ktoré veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžia k prevádzkovaniu tejto časti podniku. Ďalším znakom je materiálna samostatnosť takejto zložky, teda samostatná prevádzkyschopnosť a spôsobilosť samostatnej ekonomickej činnosti. Časť podniku, ktorá je samostatne prevoditeľná zmluvou o predaji nemôže tvoriť taká organizačná jednotka, ktorá je predstavovaná výlučne aktívami a pasívami bez ďalších zložiek podnikania. Podľa zmluvy bola časť podniku definovaná ako Obchodná kancelária Bratislava. Zo zmluvy nie je zrejmé čo tvorí predmet činnosti ani to nakoľko je spôsobilá samostatnej ekonomickej činnosti.

Právna úprava zmluvy o predaji podniku vychádza z komplexného prevodu práv a záväzkov spojených z podnikom. Pojem podnik je v § 5 ObZ. vymedzený ako súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. Zmluvou o predaji podniku sa prevádzajú všetky práva a záväzky spojené z podnikom. Súčasťou predmetnej zmluvy sú len zariadenie kancelárie (predajne), nájomná zmluva a dvaja zamestnanci a je zrejmé, že takáto zložka nevykazuje v žiadnom prípade materiálnu samostatnosť, chýbajú jej niektoré súčasti najmä aktíva. Preto táto zmluva nie je zmluvou o predaji časti podniku a následne nemohlo dôjsť k prevodu práv a povinností z nájomnej zmluvy, nakoľko takýto prevod vyžaduje súhlas druhej zmluvnej strany a žalobca takýto súhlas neudelil. Uzavretím zmluvy o predaji časti podniku chcel žalovaný 1 zastrieť svoj úmysel a to prevod práv a povinností z nájomnej zmluvy, na ktorý mu nebol udelený súhlas žalobcom.

Nakoľko uvedená zmluva nie je zmluvou o predaji časti podniku a žalobca ako prenajímateľ z takýmto prevodom práv a povinností z nájomnej zmluvy nikdy nevyslovil súhlas, nie sú u disimulovaného úkonu, ktorým je prevod práv a povinností z nájomnej zmluvy splnené náležitosti požadované zákonom - teda súhlas prenajímateľa, je takýto prevod práv a povinností neplatný a nemohol voči žalobcovi nadobudnúť účinnosť.

Odo dňa tvrdenia účinnosti podniku na žalovaného 2 v priestoroch, ktoré sú v skutočnosti predajňou a kde do teraz boli predávané okná a príslušenstvo k nim, nie je vykonávaná žiadna činnosť a predajňa je zatvorená. Nový nájomca neuhradil pohľadávku z dlžného nájomného.

O spoločnosti M. s.r.o., nie je im nič známe, spoločnosť vlastní jediný majiteľ a predmet činnosti je rôznorodý. Predajom podniku sa zhoršila vymožitelnosť pohľadávky. Žalovaný 2 podľa informácií z verejných zdrojov nedisponuje žiadnym nehnuteľným a hnutelým majetkom.

Žalovaný 1 k žalobe uviedol, že dňa 21.08.2012 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o predaji časti podniku, predmetom ktorej bol predaj časti podniku žalovaného 1 tvoreného z osobných, hmotných a nehmotných zložiek podniku, bližšie špecifikovaných a popísaných v čl. I Zmluvy. Konkrétne sa jednalo o práva a povinnosti vyplývajúce z nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 26.01.2010 medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1 ako nájomcom, hnutelý majetok nachádzajúci sa v predmete nájmu a zamestnancov s miestom výkonu práce v predmete nájmu.

K tvrdeniu žalobcu, že zmluva nespĺňa zákonom stanovené základné náležitosti zmluvy o predaji podniku, a to najmä preto, že ňou prevádzané veci, práva a iné majetkové hodnoty nenapĺňajú znaky samostatnej organizačnej zložky tak, ako to požaduje § 487 ObZ uvádza, že zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Podstatnými náležitosťami uvedeného zmluvného typu je označenie zmluvných strán, určenie podniku (resp. jeho časti), ktorý je predmetom predaja, záväzok kupujúceho prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a určenie kúpnej ceny. Všetky takto pomenované náležitosti zmluvy o predaji podniku sú súčasťou napádanej zmluvy a ich pravosť, platnosť a záväznosť nie je možné žiadnym spôsobom spochybniť.

Členenie podniku na jednotlivé zložky je výlučne v právomoci podnikateľa. Pod pojmom organizačná zložka podniku podľa slovenského práva rozumieme jednak odštepný závod, inú organizačnú zložku podniku ako aj prevádzkareň. Zmluva o prevode časti podniku uzatvorená medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 hovorí vo svojich úvodných ustanoveniach všeobecne o organizačnej zložke podniku. Z

takéhoto vymedzenia bez ohľadu na ďalšie rozhodujúce skutočnosti nie je možné vyvodit' jednoznačný záver o tom, akú formu organizačnej zložky tým podnikateľ (žalovaný 1) mal na mysli. Ak predmetná organizačná zložka nebola zapísaná v obchodnom registri je možné bezpochyby učiť záver, že v tomto konkrétnom prípade sa nemôže jednať o odštepný závod, ale pôjde tu o od odštepného závodu, odlišnú organizačnú zložku podniku. Otázka označenia organizačnej zložky podniku je rovnako vecou podnikateľa, ktorý sa rozhoduje, či pre jednotlivé útvary podniku použije pomenovanie závod, divízia, filiálka alebo jednoducho použije všeobecné označenie akým je organizačná zložka. Organizačnou zložkou podniku rozumieme taký útvar podniku, ktorý uskutočňuje rovnaké obchody ako samotný podnik, útvar, ktorý môže ale nemusí byť priestorovo oddelený od hlavného závodu a ktorý je hospodársky závislý od hlavného závodu. Vedenie účtovníctva týmto samostatným organizačným útvarom neznamená jeho hospodársku a ekonomickú samostatnosť a nezávislosť od podniku.

K tvrdeniu žalobcu, že ide o špekulatívne konanie zastierajúce jeho skutočný úmysel, uviedol, že svoj úmysel ukončiť nájomný vzťah neskrýval. Viac krát sa obrátil na žalobcu s požiadavkou o ukončenie nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou zo dňa 26.01.2010. Dôvodom bola tá skutočnosť, že uzatvoril platnú a účinnú Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o predaji časti podniku. Túto zmluvu uzatvoril žalovaný 1 so žalovaným 2 a jej predmetom bol záväzok účastníkov zmluvy uzatvoriť samostatnú Zmluvu o predaji časti podniku. Uzatvorenie Zmluvy o budúcej zmluve a v konečnom dôsledku aj Zmluvy o predaji časti podniku inicioval žalovaný 2, ktorý mal záujem na kúpe časti podniku žalovaného 1, lokalizačne orientovanej na Bratislavu a jej okolie, z dôvodu perspektívnejšej vidiny jeho ďalších obchodných vzťahov. K uzatvoreniu Zmluvy o budúcej zmluve medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 aj reálne došlo a to dňa 29.09.2011.

Po uzatvorení zmluvy o budúcej zmluve, žalovaný 2 požiadal o posun termínu jej uzavretia nakoľko sa mu nedarilo rozbehnúť niektoré činnosti ohľadne jeho podnikateľskej činnosti ako plánoval. Keďže žalovaný 1 bol zmluvou o budúcej zmluve viazaný a počas jej platnosti uskutočnil niektoré kroky týkajúce sa jeho podnikateľských aktivít v Bratislave, reorganizoval svoju činnosť v tom smere, že predmet nájmu a časť podniku v Bratislave na V. P. už nebude využívať, práve na základe žiadosti žalovaného 2 chcel vyjsť žalovanému 2 v ústrety a požiadal o ukončenie nájmu. V prípade, ak by vtedy tieto skutočnosti žalobca akceptoval, žalovaný 1 by bol ochotný vyjsť v ústrety žalovanému 2 a prehodnotiť obsah zmluvy o budúcej zmluve, prípadne lehotu tam uvedenú predĺžiť. Nakoľko však žalobca žiadosti žalovaného 1 neakceptoval, žalovaný 1 trval na zmluve o budúcej zmluve voči žalovanému 2 a aj preto došlo k uzavretiu zmluvy o predaji časti podniku, ktorá bola uzavretá v súlade so zmluvou o budúcej zmluve. Žalobca bol ochotný akceptovať ukončenie nájomnej zmluvy avšak len s jednou významnou podmienkou, ktorou bolo uhradenie 12-mesačného nájomného 31.110,- Eur a nahradenie výdavkov vynaložených v súvislosti s úpravou prenajatých priestorov vo výške 10.674.68 Eur.

Žalovaný 2 uviedol, že je konateľom a majiteľom viacerých spoločností. Predajom časti podniku získal distribučný kanál v Bratislave a jej okolí a kanceláriu na ulici V. Primárnym účelom určite nebolo nadobudnúť výlučne nájomný vzťah. Išlo mu o súbor odberateľských vzťahov, nakoľko niekoľko mesiacov pred podpisom zmluvy nadobudol ako úhradu dávnej pohľadávky z Čiech niekoľko kamiónov parkiet a plávajúcich podláh. Tieto mal zámer čo najrýchlejšie odpredať. V súčasnosti priestory na V. X neužíva, nakoľko v novembri 2012 sa dozvedel o žalobe, podanou žalobcom o neúčinnosti zmluvy o predaji časti podniku. Určitý dojem nekomunikácie z jeho strany mohol vzniknúť v 9-10 mesiaci z dôvodu nečakaných a nie bežných zdravotných problémov. Mal operáciu ústnej dutiny, vyberali mu nádor podnebia, z toho dôvodu nebol schopný rozprávať a cestovať. Tieto zdravotné komplikácie nemohol predpovedať. Bolo to práve v čase 9/2012, keď mal fyzicky prebrať priestory a rozbehnúť reálnu podnikateľskú činnosť v týchto priestoroch. V rámci zmluvy predaji časti podniku si od prenajatých priestoroch prevzal kľúče a komunikoval s pracovníkmi distribučnej časti, s p. V. X. M.. A. obaja z Bratislavy. Na prelome roka ho kontaktoval správca budovy, že jednú a majú vážneho záujemcu pre tieto priestory, čo by zjednodušilo celú situáciu. Kľúče od priestorov odovzdal správcovi budovy. Nájomné do 10/2012 plnil, jednalo sa o úhradu starých záväzkov, ktoré prevzal a plniť aj nové nájomne.

Súd rozsudkom 10Cb/84/2012-179 zo dňa 22.10.2013 žalobu o určenia neplatnosti zmluvy o predaji časti podniku uzavretej dňa 24.8.2012 medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 zamietol. Žalobu o určenia neúčinnosti prevodu záväzkov - práv a povinností voči žalobcovi a to prevodu záväzkov žalovaného 1 na žalovaného 2 z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1 ako nájomcom dňa 26.1.2012, zmluvou o predaji časti podniku uzavretej medzi žalovaným 1 a žalovaným 2 dňa 24.8.2012 zamietol. Žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému 1 trovy konania.

Po podaní odvolania žalobcom, odvolací súd uznesením sp. zn. 3Cob/240/2013-289 zo dňa 28.11.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie. Poukázal na to, že pri uplatnení nárokov na určenie (nie plnenie) neplatnosti zmluvy a súčasne určenie neúčinnosti prevodu záväzkov na základe predmetnej zmluvy nie je procesne možný alternatívny petit (neexistuje právo voľby žalovaného na výber plnenia). Dochádza k stretu dvoch samostatných hmotnoprávných nárokov, kde platí, že neplatnosť zmluvy má prednosť pred odporovateľnosťou, pričom odporovať je prípustné len pri platnom právnom úkone (nie neplatnom úkone). Pri úprave uvedených nárokov, nie je možné aplikovať ustanovenie § 80 písm. c) O.s.p. (vzhľadom na hmotnoprávnu previazanosť úspešnosti resp. neúspešnosti oboch nárokov).

Uviedol, že povinnosťou súdu prvého stupňa prioritne posudzovať, či sú splnené uvedené zákonné podmienky o platnosti resp. neplatnosti predmetnej zmluvy o predaji časti podniku, na základe dôkazov, ktoré je povinný predložiť predovšetkým žalovaný v 1. rade, ktorý odpredával časť podniku. Ide predovšetkým o listinné dôkazy upravujúce vnútornú organizáciu podniku i účtovníctvo predávanej časti podniku, aby bolo možné posúdiť, či odpredávaná zložka spĺňa zákonné kritériá § 478 Obchodného zákonníka o časti podniku, ktorý je možné zmluvne previesť.

Ak sa preukáže, že predávaná časť podniku spĺňa zákonné kritériá, ako aj formálne náležitosti zmluvy, dokazovanie sa musí zamerať na skutočnosť, či dostatočne určito bol predávaný podnik označený, keďže sa nevyžaduje kompletná špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie časti podniku (je napríklad postačujúce odvolať sa i na účtovné podklady a pod.), keďže vlastnícke právo sa prevádza k súboru vecí, práv a majetkových hodnôt (podnik je hromadnou vecou v zmysle § 151 ods. 1 OZ). Len v prípade, ak sa preukáže platnosť zmluvy o predaji časti podniku, bude povinnosťou súdu prvého stupňa zisťovať splnenie zákonných kritérií odporovateľnosti predaja podľa § 478 Obchodného zákonníka (pri neplatnosti zmluvy je vylúčené vyhovieť žalobe o určenie neúčinnosti prechodu práv a záväzkov). Je povinnosťou súdu teda zisťovať (ak je zmluva platná), či nastal právne relevantný objektívny dôsledok predaja časti podniku vo vzťahu k veriteľovi, t.j. či došlo k nepochybnému zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky veriteľa (žalobcu). Vymožitelnosťou pohľadávky je pritom potrebné rozumieť možnosť jej ekonomického uspokojenia (nielen súdneho vymáhania). Je preto potrebné zisťovať ekonomickú situáciu na strane kupujúceho (jeho právneho nástupcu) z pohľadu (predovšetkým), či má ďalšie záväzky, ktoré nemá kryté majetkom, mal (má) neuspokojivé majetkové pomery, ktoré preukazujú čo aj len sťaženie možnosti (aspoň ohrozenie) hoci len čiastočného ekonomického uspokojenia pohľadávky veriteľa. Dokazovanie bude potrebné vykonať predovšetkým na základe zistenia týchto skutočností z listinných dokladov právneho nástupcu kupujúceho (ako podnikateľa), t.j. najmä rozsah majetku, aktíva, pasíva, rozsah záväzkov, ich splatnosť resp. nesplatenosť záväzkov a pod. Zároveň žalobca má povinnosť navrhnuť dôkazy, z ktorých bude vyplývať, či došlo nepochybné k zhoršeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky (vzhľadom aj na správanie sa kupujúceho), keďže v tomto konaní (o neúčinnosť prevodu záväzkov) veriteľ znáša dôkazné bremeno.

V priebehu konania došlo k zániku žalovaného v 2. rade zlúčením so spoločnosťou B. D., O..U..L.. T. B., ktorá sa stala právnym nástupcom s účinnosťou od 13.5.2014, čo vyplýva z obchodného registra Okresného súdu Žilina (vločka č. XXXXX/L). Súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd vykonaným dokazovaním, z predložených dokladov, nájomnej zmluvy, dodatku k nájomnej zmluve, zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy o predaji podniku, zmluvy o predaji podniku, výpovedi z nájomnej zmluvy, písomných a ústnych vyjadrení účastníkov konania, spisu 4C/152/2013, doplnením dokazovania v zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu, z organizačného poriadku žalovaného 1, výročnej správy za rok 2011, účtovného denníka účtovného doklad 2042, cenovej ponuky č. 11154, obálky zákazky zistil tento skutkový a právny stav:

Žalobca a žalovaný 1 uzavreli dňa 26.1.2010 nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom nebytových priestorov a to obchodných priestorov, skladov a parkoviska, spolu o výmere 265,79 m². Nájomný vzťah bol dohodnutý na dobu určitú, na 62 mesiacov. Bola dohodnutá výška nájomného mesačne 2 533,65 Eur so začiatkom od 1.4.2010 a výška mesačnej úhrady ako preddavok na prevádzkové a iné vedľajšie náklady vo výške 1 057,84 Eur dňom odovzdania predmetu nájmu. Dňa 31.3.2010 uzavreli dodatok k zmluve, ktorého predmetom bola zmena prevádzkových nákladov na sumu 837,24 Eur.

Žalovaný 1 a žalovaný 2 uzavreli dňa 29.9.2011 Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o predaji časti podniku. Podľa čl. I., táto časť tvorí samostatnú organizačnú zložku a nachádza sa na ulici V. X/A v Bratislave o výmere 265,79 m².

Žalovaný 1 listom zo dňa 11.11.2011 požiadal žalobcu o ukončenie nájomnej zmluvy dohodou. Uviedol, že vzhľadom na uskutočnenie zmien v organizačnej štruktúre a nerentabilné využitie prenajatých priestorov podľa zmluvy, žiada o ukončenie nájmu dohodou t.j. ku dňu 31.12.2011.

Žalobca vo svojej odpovedi uviedol, že je ochotný akceptovať tento návrh ale za podmienok, že im uhradia sumu 10 674,68 Eur + DPH, zodpovedajúcu alikvotnej časti investičných nákladov, ktoré vynaložili v súvislosti s úpravou prenajatých nebytových priestorov za obdobie od 1.1.2012 do 31.3.2015, do doby uplynutia nájmu. Ďalej žiadali uhradiť sumu 31 110,- Eur + DPH, zodpovedajúcej 12-násobku aktuálneho mesačného nájomného.

Súdu bol predložený Organizačný poriadok zo dňa 11.4.2011, podľa ktorého v článku I. je uvedené členenie spoločnosti, podľa bodu 3. sa spoločnosť člení na organizačné zložky - obchodná kancelária S., C. V. P. X/A.

Z predloženej výročnej správy za rok 2011 spoločnosti C. L., a.s., v časti 1.2.1. je zrejmé, že organizačná štruktúra spoločnosti v období od 1.1.2011 do 31.12.2011 bola nasledovná: Spoločnosť riadi riaditeľ spoločnosti, pod ktorého spadajú tieto úseky: ekonomicky, obchodný, výrobný, technický, správa. Sídlo spoločnosti je v Spišskej Novej Vsi na U. P. Č.. XX, kde má aj hospodárske stredisko. Spoločnosť nemá žiadne organizačné zložky mimo územia Slovenskej republiky.

Žalovaný 1 a žalovaný 2 uzavreli dňa 24.8.2012 zmluvu o predaji časti podniku. V zmluve sú určené strany, predávajúci C. L., X.O., U. P. XX, O. C. A., Y.: XX XXX XXX, štatutárny orgán Ing. U. S., predseda predstavenstva a Ing. Y. O.Ž., člen predstavenstva, kupujúci M., O.U.L., X. B. XXXX, T. B.Á., štatutárny orgán M. I., konateľ.

Podľa bodu 1.3 zmluvy, osobitnú, relatívne samostatnú časť podniku predávajúceho tvorí, Obchodná kancelária Bratislava, ktorá pozostáva

- z práv a povinností z nájomnej zmluvy zo dňa 26.12.2010

- hnutelného majetku nachádzajúceho sa v predmete nájmu, slúžiaceho prevádzkovaniu obchodnej kancelárie

- zamestnancov s miestom výkonu práce v predmete nájmu

Podľa bodu 2 zmluvy, predmetom zmluvy je úprava práv a povinností zmluvných strán pri predaji časti podniku predávajúcim kupujúcemu. Predávajúci sa zaväzuje previesť vlastnícke právo k veciam hnutelným, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia k prevádzkovaniu časti podniku a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky súvisiace s časťou podniku a zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Predmetom predaja je súbor všetkých hmotných ako aj osobných a nehmotných zložiek podniku predávajúcemu, viažucich sa k predávanej časti podniku.

Podľa bodu 7.1 zmluvy, touto zmluvou prechádzajú na kupujúceho všetky práva a povinnosti zamestnávateľa, vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov k zamestnancom predávanej časti podniku. Podľa bodu 8.1 zmluvy, na základe dohody zmluvných strán bola kúpna cena za predmet prevodu stanovená vo výške 2.000,- Eur.

Podpisy zmluvných strán zmluvy boli osvedčené notárom.

V prílohe č. 1 k zmluve je uvedený súpis predávaného hnutelného majetku, a podľa prílohy č. 2 je zoznam prebraných zamestnancov.

O predaji časti podniku bol vykonaný zápis v obchodnom registri od 1.9.2012.

Listom zo dňa 4.9.2012 oznámil žalovaný 1 predaj podniku žalobcovi, ktorý oznámenie prevzal dňa 17.9.2012.

Žalobca sa ďalšou žalobou doručenu tunajšiemu súdu 15.2.2013 vedenou pod sp. zn. 4C/152/2013 domáhal od žalovaného C. L., a.s., (v tomto konaní žalovaný 1), zaplata sumy 13 395,30 Eur s prísl. titulom dlžného nájomného, konanie je vedené pod sp. zn. 4C/152/2013. V priebehu konania listom doručeným súdu 3.6.2013 svoj návrh rozšíril a žiadal priznať sumu 15 007,92 Eur, nájomné vyčíslené do 30.5.2013. Predmetom sú faktúry s lehotou splatnosti od 21.8.2012.

Žalobca predložil súdu obraty na účte, z ktorých je zrejmé, že na účet žalobcu žalovaný M., s.r.o. uhradil dňa 7.9.2012 sumu 3 193,45 Eur, dňa 23.10.2012 sumu 3 193,45 Eur, dňa 27.11.2012 sumu 3 193,45

Eur, dňa 7.9.2012 sumu 1 004,69 Eur, dňa 23.10.2012 sumu 151,38 Eur, dňa 23.10.2012 sumu 1 004,69 Eur a dňa 3.12.2012 sumu 1 004,69 Eur.

Žalobca listom zo dňa 25.3.2013 zaslal žalovanému 1 výpoveď z nájomnej zmluvy.

Žalovaný 1 ďalej doplnil doklady a to súdu predložil účtovný denník za rok 2011, 2012, účtovný doklad 2042, cenovú ponuku č. 11154 a obálku zákazky. Poukázal na zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, že účtovnou jednotkou je jedine žalovaný v 1. rade ako právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri. Povinnosť viesť účtovníctvo má iba právnická osoba a nie jej organizačná zložka. V súlade s vyššie uvedeným teda platí, že povinnosť viesť samostatné, resp. oddelené účtovníctvo je splnená vedením jedného účtovníctva s osobitne oddeleným nákladovým účtom pre organizačnú zložku podniku.

Žalovaný opakovane poukázal na prekážku litispedencie, ktorá bráni súdu v konaní o určenie neúčinnosti zaoberať sa otázkou platnosti zmluvy o predaji časti podniku, touto časťou sa začal zaoberať súd v konaní na plnenie. Existenciu tejto prekážky skúma súd z úradnej povinnosti a je povinný ju odstrániť bez ohľadu na to, kedy táto prekážka vznikla. Súd poukazuje na to, že odporovať možno len platnému právnomu úkonu a na to, aby bolo možné rozhodnúť o neúčinnosti prevodu, je potrebné najprv posúdiť, či je právny úkon platný. Súd sa v tomto konaní v prvom rade musel zaoberať platnosťou zmluvy o predaji časti podniku, tak ako to uviedol v zrušujúcom uznesení Krajský súd v Košiciach, preto platnosťou zmluvy sa už nebude zaoberať súd v konaní na plnenie, ktoré bolo prerušené do skončenia tohto konania, preto prekážka litispedencie v tomto konaní nevznikla.

Podľa § 5 Obchodného zákonníka, podnikom sa na účely tohto zákona rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť.

Podnik v zmysle definície podniku v § 5 predstavuje súbor troch zložiek podnikania, a to hmotných zložiek podnikania, nehmotných zložiek podnikania a osobných zložiek podnikania. Nie každý podnik musí obsahovať všetky tri zložky podnikania. Na to, aby jednotlivé zložky podnikania tvorili podnik ako organizačný celok, musia patriť podnikateľovi a slúžiť na prevádzkovanie podniku. Pojmové vymedzenie podniku v § 5 nezahŕňa záväzky. Preto pri zmluve o predaji podniku (§ 476 ods. 1) sa uvádza, že kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikaním.

Podľa § 7 Obchodného zákonníka, organizačnou zložkou podniku sa rozumie odštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Odštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepneho závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod. Obdobné postavenie ako odštepny závod má aj iná organizačná zložka, ak zákon ustanovuje, že sa zapisuje do obchodného registra. Prevádzkarňou sa rozumie priestor, v ktorom sa uskutočňuje určitá podnikateľská činnosť. Prevádzkarňou musí byť označená obchodným menom podnikateľa, ku ktorému sa môže pripojiť názov prevádzkarne alebo iné rozlišujúce označenie.

Zákon za organizačnú zložku podniku považuje odštepny závod, alebo iný organizačný útvar podniku podľa Obchodného zákonníka alebo osobitného zákona. V súvislosti s predajom časti podniku, zákon používa pojem samostatná organizačná zložka (§ 487). Je to časť podniku, ktorá tvorí samostatnú organizačnú zložku. Ide o pojem, ktorý sa vykladá širšie ako odštepny závod alebo iná organizačná zložka podniku v zmysle § 7. Spravidla sa ako kritérium samostatnosti akceptuje oddelené vedenie účtovníctva.

Podľa § 476 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

Zmluva o predaji podniku absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom. Účelom zákonnej úpravy zmluvy o predaji podniku je vytvorenie podmienok, aby prevádzka podniku nebola po zmene jeho vlastníka narušená a aby podnik aj v tejto situácii plynule pokračoval vo svojej činnosti. Vlastnícke právo sa prevádza k súboru vecí, pričom predmetom prevodu sú aj iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia na prevádzkovanie predávaného podniku. Kupujúci popri záväzku zaplatiť kúpnu cenu preberá aj záväzky predávajúceho súvisiace s predávaným podnikom.

Podstatnými časťami zmluvy o predaji podniku podľa odseku 1 sú:

- a) záväzok predávajúceho previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku,
- b) záväzok kupujúceho prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a
- c) záväzok kupujúceho zaplatiť predávajúcemu kúpnu cenu.

Zákonnou podmienkou vzniku zmluvy o predaji podniku je dohoda zmluvných strán o všetkých uvedených podstatných častiach zmluvy. Ak sa zmluvné strany na týchto častiach zmluvy nedohodnú, zmluva o predaji podniku, s poukazom na ustanovenie § 269 ods. 1, nevznikne.

Zmluva o predaji podniku zakladá záväzok predávajúceho odplatne previesť na kupujúceho vlastnícke právo ku všetkým veciam, všetky práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku. Na druhej strane sa kupujúci zaväzuje prevziať všetky záväzky súvisiace s predávaným podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Predmetom zmluvy o predaji podniku nie sú jednotlivé veci, jednotlivé práva alebo iné majetkové hodnoty, ale podnik ako celok, vymedzený v § 5 ako súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. Z definície podniku v § 5 vyplýva, že podnik môže byť predmetom právnych vzťahov, a to predmetom, s ktorým možno obchodovať. V zmluve o predaji podniku podnik nevystupuje ako subjekt, ale ako predmet zmluvy.

Predmetom prevodu môže byť aj tá časť podniku, ktorá tvorí jeho samostatnú organizačnú zložku (§ 487). V takom prípade predávajúci pokračuje v podnikaní so zostávajúcou časťou podniku. Veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku a s podnikom súvisiace záväzky netreba v zmluve o predaji podniku individualizovať, stačí len dostatočne určito označiť predávaný podnik. Konkrétne špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku prechádzajúcich na kupujúceho nie je podmienkou platnosti zmluvy o predaji podniku. Je zrejmé, že časť položiek tvoriacich podnik v čase uzavierania zmluvy ani nemožno individuálne určiť (vstupné suroviny, tovar a pod.). Špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku je obvykle prílohou zmluvy.

Podstatnou časťou zmluvy o predaji podniku je záväzok kupujúceho prevziať všetky záväzky predávajúceho súvisiace s predávaným podnikom. Nie je nevyhnutné, aby bola v zmluve určená presná výška kúpnej ceny.

Podľa § 477 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim.

Kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov

Ustanovenie § 477 má kogentný charakter, čo vylučuje možnosť, aby sa zmluvné strany dohodli odchylné od tejto úpravy, alebo aby jeho použitie vylúčili. Pri zmluve o predaji podniku sa súhlas veriteľa s prevzatím záväzku kupujúcim nevyžaduje. Touto odchýlkou od všeobecnej úpravy sa však postavenie veriteľa neoslabuje, pretože predávajúci zo zákona ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Predávajúci postavenie ručiteľa nestráca ani v prípade ďalšieho predaja podniku, pretože právna úprava ručenia nepozná spôsob zániku ručiteľského záväzku pri zmene dlžníka v dôsledku prechodu záväzku.

Podľa § 487 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 477 až 486 platia aj pre zmluvy, ktorými sa predáva časť podniku tvoriaca samostatnú organizačnú zložku.

Podľa ustanovenia § 487 sa ustanovenia § 477 až 486 použijú aj na zmluvu, ktorou sa predáva časť podniku tvoriaca samostatnú organizačnú zložku podniku.

Legálnu definíciu organizačnej zložky podniku obsahuje § 7, z ktorého vyplýva, že nemusí ísť o odštepny závod alebo inú organizačnú zložku podniku, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, ale môže ísť aj o takú organizačnú zložku podniku, ktorá sa do obchodného registra nezapisuje.

Pre vymedzenie pojmu "samostatná organizačná zložka" zákon bližšie kritériá neurčuje. V praxi sa ustálil názor, že ide o takú organizačnú zložku podniku, ktorá je dostatočne odlišiteľná od ostatných organizačných zložiek podniku najmä tým, že predstavuje ucelenú, samostatne hospodáriacu časť, ktorá v rámci podniku vykonáva relatívne samostatnú činnosť a ktorá vedie samostatné (oddelené) účtovníctvo. Pokiaľ organizačná zložka nemá samostatné (oddelené) účtovníctvo, nemožno ju prevádzať právnym režimom platným pre zmluvu o predaji podniku. Z účtovníctva samostatnej organizačnej zložky podniku vyplýva, ktoré veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžia na prevádzkovanie tejto časti podniku, čím sa zároveň vymedzuje predmet zmluvy o predaji časti podniku. Nie je podmienkou, aby táto zložka podniku bola zapísaná do obchodného registra a nie je rozhodujúce ani jej vnútropodnikové označenie (odštepny závod, prevádzkareň, stredisko, dielňa a pod.). Prekážkou prevodu nie je ani skutočnosť, že táto zložka podniku nie je daňovníkom podľa daňových zákonov, ani samostatnou účtovnou jednotkou podľa zákona o účtovníctve.

Aj keď ustanovenie § 487 pre zmluvu o predaji časti podniku neodkazuje na ustanovenie § 476 (základné ustanovenia), aj zmluva o predaji časti podniku musí mať písomnú formu, aj pri tejto zmluve musí ísť o takú zložku podniku, ktorá je komplexným súborom hmotných, osobných a nehmotných zložiek podnikania, a na kupujúceho musí prejsť vlastnícke právo ku všetkým veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžia na prevádzkovanie danej časti podniku.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že v zmysle cit. ustanovení, v zmluve o predaji časti podniku sú určené zmluvné strany a to predávajúci C. L., X..O.. O. C. A. a kupujúci M., O..U..L..., T. B., je určená časť podniku ktorú tvorí Obchodná kancelária Bratislava, jej uvedený hnutelný majetok (príloha č. 1), je uvedený prechod práv a povinností zamestnávateľa, vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov doplnený zoznamom zamestnancov (príloha č. 2), podľa bodu 2 zmluvy záväzkov - prevziať práva a povinností z nájomnej zmluvy zo dňa 26.12.2010, je určená kúpna cena vo výške 2 000,- Eur, zmluva je v písomnej forme a obsahuje osvedčené podpisy zmluvných strán, čiže obsahuje podstatné formálne náležitosti zmluvy.

Sporné je, či prevádzka žalovaného 1, lokalizovaná v priestoroch žalobcu spĺňa znaky samostatnej organizačnej zložky a je spôsobilou byť predmetom predaja časti podniku. Ako už bolo uvedené, má ísť o takú organizačnú zložku podniku, ktorá je dostatočne odlišiteľná od ostatných organizačných zložiek podniku najmä tým, že predstavuje ucelenú, samostatne hospodáriacu časť, ktorá v rámci podniku vykonáva relatívne samostatnú činnosť a ktorá vedie samostatné (oddelené) účtovníctvo.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že podľa organizačného poriadku zo dňa 11.4.2011 sa spoločnosť člení na organizačné zložky - obchodná kancelária Bratislava, na V. P. XA, táto skutočnosť sa však nezhoduje z údajmi vo výročnej správe žalovaného 1 za rok 2011, kde táto organizačná zložka nie je uvedená.

Žalovaný 1 ďalej doplnil doklady, predložil účtovný denník za rok 2011, 2012, účtovný doklad 2042, cenovú ponuku č. XXXXX a obálku zákazky a poukázal na zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, že účtovnou jednotkou je jedine žalovaný v 1. rade ako právnická osoba zapísaná v Obchodnom registri. Povinnosť viesť účtovníctvo má iba právnická osoba a nie jej organizačná zložka, teda platí, že povinnosť viesť samostatné, resp. oddelené účtovníctvo je splnená vedením jedného účtovníctva s osobitne oddeleným nákladovým účtom pre organizačnú zložku podniku.

Žalobca poukázal na to, že predložená evidencia vykazuje len náklady, neobsahuje žiadne príjmy, majetok, ani iné zložky podnikania, čím žalovaný 1 dokazuje, že nešlo o samostatnú organizačnú zložku, nakoľko nevykazuje znaky ekonomickej samostatnosti, vrátane schopnosti samostatne generovať príjmy, ale je to len prevádzkareň, resp. nákladové stredisko.

Z uvedeného dokazovania vyplýva, že samostatná organizačná zložka nemala samostatné účtovníctvo, čo je zrejme aj z vyjadrenia žalovaného 1 a aj predložených účtovných dokladov. Predložené účtovné doklady len sumarizujú spôsob evidencie dokladov celého podniku, nie jeho časti, nevyplýva z nich, ktoré veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžia na prevádzkovanie časti podniku.

Pokiaľ organizačná zložka nemá samostatné (oddelené) účtovníctvo, nemožno ju prevádzať právnym režimom platným pre zmluvu o predaji podniku a preto súd určil, že zmluva o predaji časti podniku je neplatná.

Žalobca druhým petitom žiadal, aby súd rozhodol, že prevod záväzkov - práv a povinností žalovaného 1 na žalovaného 2 z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným 1

dňa 26.1.2012 - zmluvou o predaji podniku uzavretej medzi žalovaným 1 na žalovaným 2 dňa 24.8.2012 je voči žalobcovi neúčinný.

Podľa § 478 Obchodného zákonníka, ak sa predajom podniku nepochybne zhorší vymožitelnosť pohľadávky veriteľa, môže sa veriteľ domáhať podaním odporu na súde do 60 dní odo dňa, keď sa dozvedel o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa, keď bol predaj zapísaný do obchodného registra (§ 488 ods. 1), aby súd určil, že voči nemu je prevod záväzku predávajúceho na kupujúceho neúčinný.

Ak predávajúci nie je zapísaný v obchodnom registri, môže byť podaný odpor na súde do 60 dní odo dňa, keď sa veriteľ dozvie o predaji podniku, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa uzavretia zmluvy. Ak veriteľ úspešne uplatní právo podľa odseku 1 alebo 2, je predávajúci povinný voči nemu splniť záväzok v dobe splatnosti a je oprávnený požadovať od kupujúceho poskytnuté plnenie s príslušenstvom.

Veriteľ môže s úspechom podať odpor podľa § 478 ods. 1 za predpokladu, že predajom podniku sa nepochybne zhorší vymožitelnosť jeho pohľadávky. Dôkazná povinnosť preukázať nepochybné zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky a jeho súvislosť s uzavretím zmluvy o predaji podniku je na veriteľovi.

Podľa všeobecnej úpravy odporovateľnosti právnych úkonov obsiahnutej v ustanovení § 42a OZ sa vyžaduje úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Na rozdiel od všeobecnej úpravy pri zmluve o predaji podniku subjektívny prvok nie je rozhodujúci a právnomu úkonu možno odporovať aj bez preukázania takéhoto úmyslu dlžníka. Veriteľ je povinný preukázať len objektívnu stránku veci, t.j. nepochybné zhoršenie vymožitelnosti jeho pohľadávky (napr. nemožnosť úspešne uplatniť exekučný titul veriteľa voči predávajúcemu, existujúci v čase pred predajom podniku, proti kupujúcemu).

Dôsledkom rozhodnutia súdu o neúčinnosti prechodu záväzku z predávajúceho na kupujúceho voči veriteľovi je, že dlžníkom voči veriteľovi zostáva predávajúci. Predávajúci je v takomto prípade povinný dlh splniť veriteľovi za pôvodných podmienok a na druhej strane je oprávnený požadovať od kupujúceho vydanie zodpovedajúcej časti poskytnutého mu plnenia s príslušenstvom.

Súd určil, že zmluva o predaji časti podniku je neplatná. V prípade, že je právny úkon neplatný, jeho právne účinky nenastanú vôbec (berie sa, akoby vôbec právne úkony neboli urobené), takže nemožno vysloviť jeho odporovateľnosť, odporovať možno len platnému právnomu úkonu. Platí teda, že neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred jeho odporovateľnosťou a odporovať je možné len platnému právnomu úkonu.

Súd na základe uvedeného v tejto časti žalobu zamietol.

Súd poukazuje aj na cit. ustanovenie § 477 Obchodného zákonníka, že v prípade ak by zmluva o predaji časti podniku bola platná, predávajúci zo zákona ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. Predávajúci postavenie ručiteľa nestráca ani v prípade ďalšieho predaja podniku, pretože právna úprava ručenia nepozná spôsob zániku ručiteľského záväzku pri zmene dlžníka v dôsledku prechodu záväzku. V súčasnosti už medzi žalobcom a žalovaným 1 nie je uzavretá platná nájomná zmluva, nakoľko žalobca dňa 25.3.2013 zaslal žalovanému 1 výpoveď z nájomnej zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Účastníci konania mali vo veci čiastočný úspech, preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo

rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.